

Dostluğun İsmi Çıplak Kalmasın

– MehmetALİ · 21 Haziran 2010

Dostluğu kelimelerle anlatmak, oldukça zordur, devranda; özellikle sanat ve edebiyat alanında. Ben birçok ödülü reddettim, birçok kez davet edildiğim mekâna tanınmayan biri olarak gittim, üzerimde kürk yoktu ve en alt köşede kendime yer bulmaya çalıştım, isteğimle. Bundandır, sessizliği ve gürültüsüz-patırtısız yaşamı sevmem... Zaten böyle olmaz ise nasıl kalemle dostluk kurar, dimağ ve nasıl meydana gelir, çalışmalar? Sevgili Dostlar, bir önceki yazımızda dostluğa verdiğimiz önem sebebiyle yazı dostlarını silmem, bazı kalemleri küskünlüğe sevk etti. Ben, her siteyi açtığımda mutlaka en son eklenenlere bakar ve kendimce okumaya çalışırım. Bir önceki yazımız okunduğu vakit, benim gibi düşünen dostların-onlar da yazı dostlarını silmiştir- olduğunu görmem, beni sevindirdi. Demek ki yaptığımız, kendi açımızdan doğrudur, doğru bir harekettir. Bu doğruluk, zaman içinde daha iyi anlaşılır düşüncesindeyim. Yaşı elliye varan biz, gençleri okumasak ve onlara yol-yordam öğretmesek, daima kendi kendimizi okusak, yol göstericiliğin ne manası kalır, bu nasıl anlam kazanan bir davranıştır? Sevgili Gençler, her gün mutlaka yayınlanan otuz ürünü okuyarak ve gerektiğinde mesaj ile yazım ve imlâ dahil -kendimce- bazı önerilerde bulunmaya çalışıyorum. Elbette yorumlar da gerektiğinde olacak. Benim, sizin ve hepimizin ortak dost olduğunu, aynı sitede yazdığını belirtmek, ne kadar abesle iştigal ise sadece yazı dostlarını okumak-kendi penceremden kendim için- o denli boş işle meşguliyettir. Okunmamış ise önceki yazımız, bu bizim ikinci açıklamamızdır. Yorumlarınızı bekliyorum, olumlu veya olumsuz. Dostluklar bakî kalsın, hiçbir gönül incinmesin. Biline ki tohumu ekmeyen boşuna meyve bekler. Kendisinin meyveli olduğunu bilen ve sadece kendisinin meyve verdiğini iddia eden her ağaç, bir gün kurumaya mahkumdur. Biz, hem meyve verir hem de yeni fidanların meyveye durmasını bekleriz. ... Saygı, selam ve hürmetle...